

GRABALUZ

DOLORES N. 13, D. 302, 303 Y 304. MEXICO, D. F.

21 novembre 1951

Estimats pares: aquesta vegada ens hem endarrerit una mica, perquè hem volgut esperar fins a poder trametre'ls unes fotos de la Teresa. Com que és la més petita, és la que coneixen menys i es mereix aquesta deferència. Les fotos no li fan honor, i encara és més bonica del que sembla. Ens fa l'efecte que aviat caminarà i ja diu una colla de coses.

Estic impacientíssim per veure si aquesta vegada, l'"Antologia" té la bona fortuna d'arribar. Necessito de debò un estímul que em faci tornar a escriure, perquè ho he anat abandonant i això m'entristeix. No he entès ben bé si aquests senyors em portaran el llibre a casa o l'he d'anar a buscar a l'adreça que vostès van donar-me anteriorment. Esperaré un parell o tres de dies més i si no donen senyals de vida passaré per casa dels familiars del Dr. Antonio López.

Veig que vostès, pares, també es deixen portar una mica pel pessimisme de la situació internacional. Amb les alternatives que presenta i l'estupidesa general dels governants del món, ens faran patir a tots del cor. Per sort, sembla que darrerament tots plegats han demostrat una mica més de ganes d'arreglar-ho i fa l'efecte que els pobles es van adonant cada vegada més de la catàstrofe a la qual estan abocats i fan pressió per frenar ~~els~~ llurs líders. Tant ~~de~~ que els motius que em donen ara aquest optimisme persisteixen i no es realitzi cap dels nostres temors.

Nosaltres estem molt bé, i ho tindríem tot en aquest món si no ens faltés la seva companyia. Es ben cert que els fills són una benedicció del cel i omplen la vida d'una manera insospitada pels qui no tenen la sort de tenir-ne. Ara que ja senten la proximitat de Nadal, el Raimon i la Gloria estan en un estat d'excitació que entenedeix i diverteix alhora. Com que els diaris ja comencen a publicar grans anuncis amb dibuixos del pare Noel, els guarden tots i es passen hores mirant-los. Fan cada "comanda" que posa els cabells de punta! Nosaltres, com és natural, usem aquells arguments tan clàssics; que el pare Noel, ~~que~~ com que ha de fer contents a tants nens, ha d'ésser moderat, que els nens que nos porten bé, els va retallant la "llista", etc., etc. Però com que ells dediquen més hores que nosaltres a donar voltes al problema, ens posen tota mena de paranys i tenim ~~una~~ la sensació que acabaran per guanyar ells en tota la línia. La Teresa encara no sap de què va, es clar, però tot li fa il·lusió. Per aconseguir els llibres que llegeixo fa uns drames esfereïdors, però molt divertits. En realitat, és la que ens fa l'efecte que tindrà un caràcter més pacífic de tots tres. La Rosa, que hi té més traça i passa més hores observant-los, els explica més coses al final.

Tinc moltes ganes de saber el resultat de l'afer Janès. A veure si serà possible portar-lo a bon terme! L'únic dubte que tinc és respecte al seu desig de decidir-se, perquè gairebé no tinc cap pel que

fa a la importància i possibilitats del negoci.
Deixo un bon espai per la Rosa. Molts petons al Joan i una abraçada ben forta per vostès.

Pere

Estic molt mesquinos perquè, entre una cosa i una altra, em heu allargant fins a veure, diem, i el retard ja és considerable. La Rosa està alimentant a la petita i jo (mentre estic perquè em quedi uns ratlles abans d'anar a treballar i curar la carta) li redueixo l'edici, perquè no podré entretenir-me gaire més. Son tres quarts de vint del matí i tots els nens estan deserts i fent verga.

Estimats: per ti he pogut aconseguir que el Pere fa una foto de la Teresa d'un rotllo que el va fer quan la nena tenia cinc mesos. Encara que la nena ja té més del doble de temps que alhora, de la cara gairebé no ha canviat gens potser ara és una mica més maca. És tan bonica com simpàtica. No es fa gens estranya i és molt però molt excitada. Quan el Pere s'em va a treballar tot li diem adieu des de la finestra doncs ella és la que fa més alegria i quan el ven fa un crit de pare que tapa la veu de tots els altres. Tren la rob de les cadira fa no, no, no. Per a fa dormir al riu. fa ball manetes rabet rabet ja fa amb el ditet que té un any - li ensenyo perquè quan el tingui ja ho sapiga fa. Din here, mare, avia, nena, non, Glòria, ja, què, adieu i encara alguna altra cosa que ara no recordo. Ja no tinc gaire per parlar del altre però gràcies ja dir tot és molt bé. Molts petons des de la meua